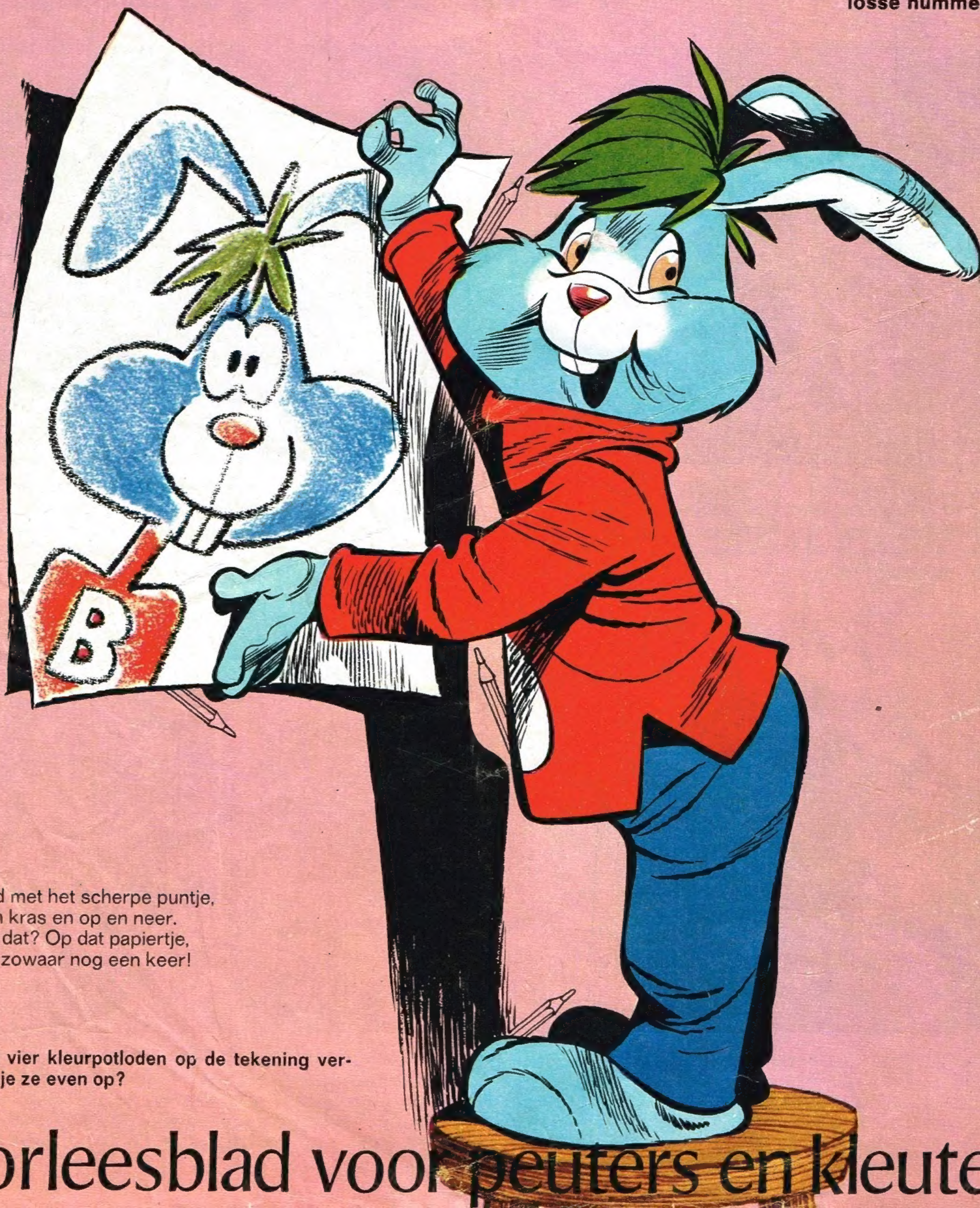
VERSCHIJNT WEKELIJKS

Bobo

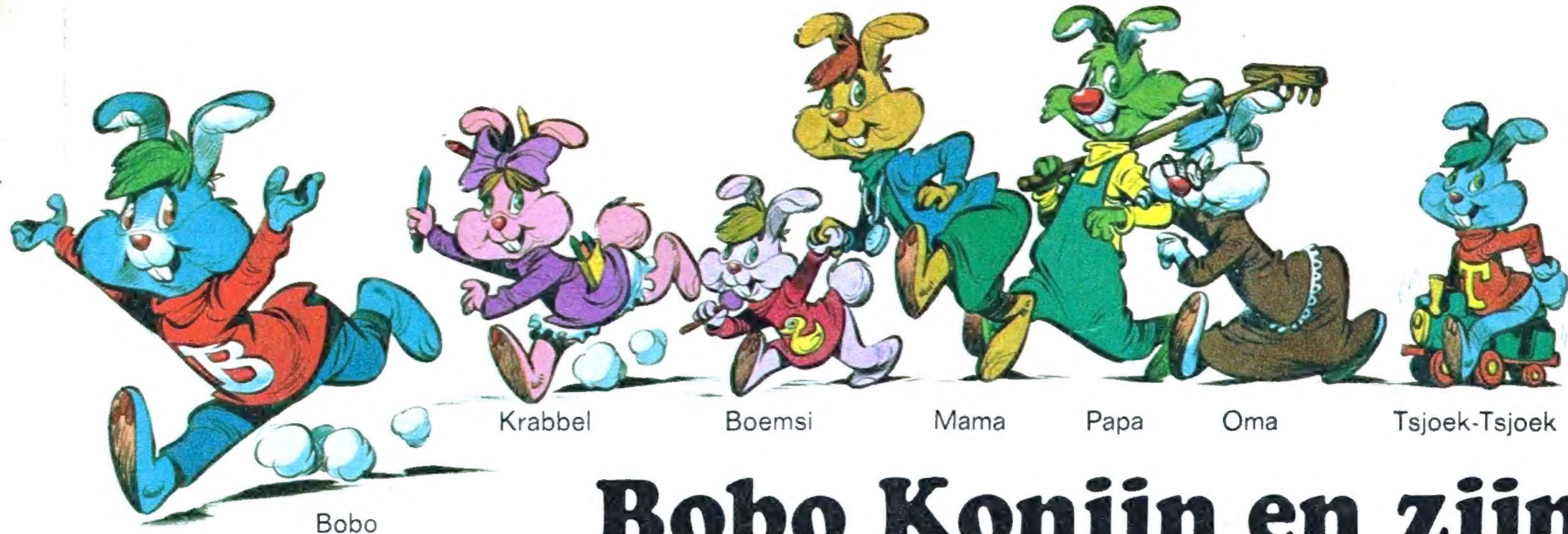
NR. 50 - 9-15 DECEMBER 1972
losse nummers 80 cent

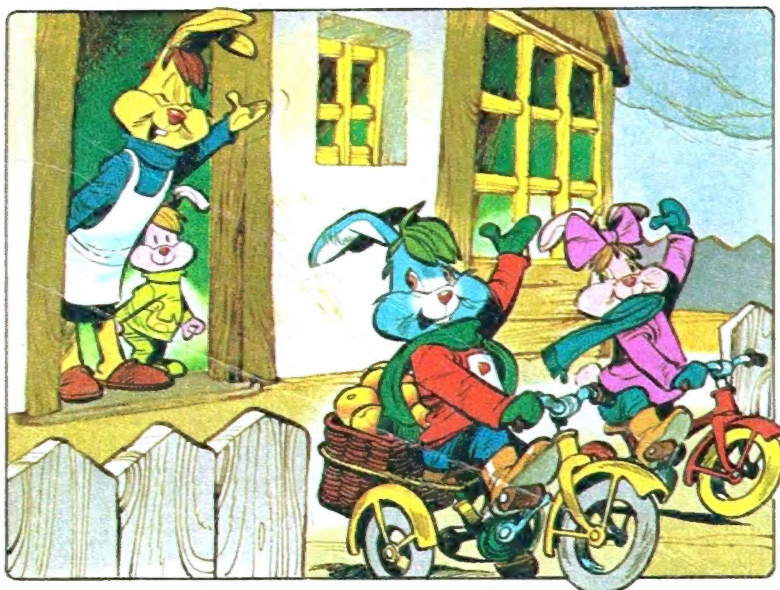
Het potlood met het scherpe puntje,
gaat kris en kras en op en neer.
Hee! Zie je dat? Op dat papiertje,
staat Bobo zowaar nog een keer!

Er zijn nog vier kleurpotloden op de tekening verstopt, zoek je ze even op?

voorleesblad voor peuters en kleuters

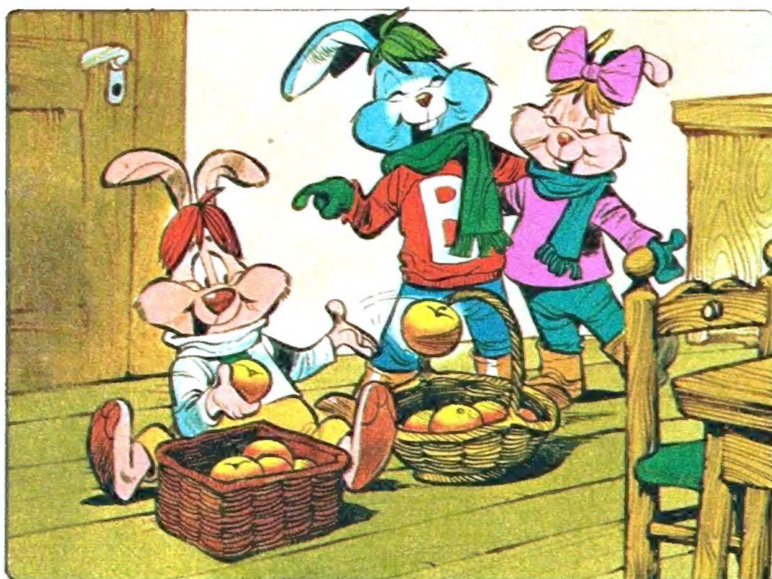
Bobo Konijn en zijn

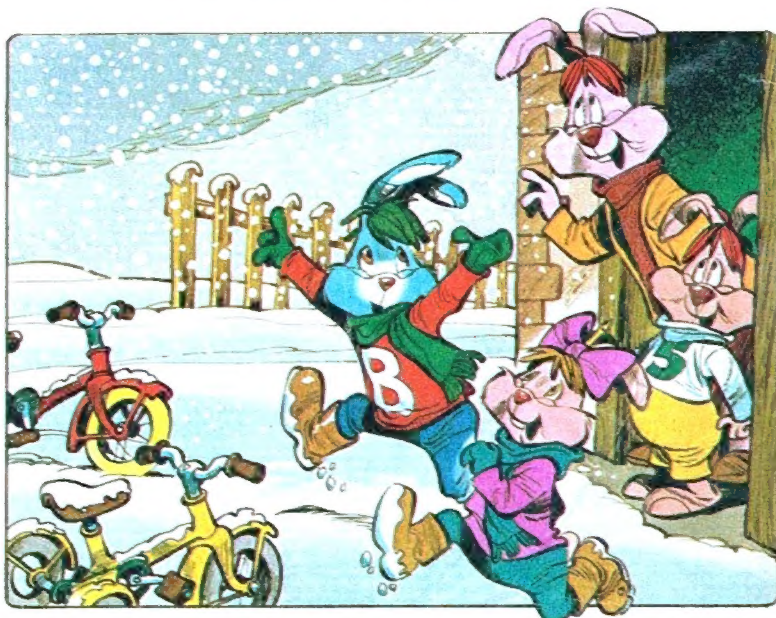
1. Het is erg koud buiten, en Bobo en Krabbel zijn buiten aan het spelen. Ze hebben zich dik aangekleed, hoor! Zie je op het plaatje, dat ze dikke wollen sjaals om hebben en wantjes? Maar dan roept mama Konijn: „Bobo, wil jij met Krabbel even deze appels naar de mama van Tellertje brengen?" „Ja hoor!" roept Bobo.

2. Je kent Tellertje nog wel, hè? Het neefje van Bobo, dat altijd alles telt wat hij ziet! Bobo en Krabbel vinden het maar wat leuk, dat ze op hun fietsjes helemaal naar Tellertje mogen rijden. En dan zijn ze er. „Alstublieft, tante," zegt Bobo lachend. „Heerlijk, wat aardig dat je dat komt brengen, Bobo," zegt ze.

3. Dan roept Tellertje: „Jullie moeten hier blijven, dan kunnen jullie kijken, als ik de appels tel!" Bobo en Krabbel lopen met Tellertje mee naar de keuken. Tellertje gaat op de grond zitten en begint de appels te tellen. Wat vindt hij dat toch leuk. „Goed zo, Tellertje!" lacht Bobo. „Wat ben jij knap!" zegt Krabbel.

4. Als Tellertje klaar is, gaan Bobo en Krabbel naar huis, maar als ze buiten komen... „Het sneeuwt!" roept Krabbel. „Tjeempie, dan moeten we vlug naar huis," zegt Bobo. „Gelukkig dat we onze laarsjes aan hebben," zegt Krabbel. „Ja, anders zouden onze voetjes helemaal nat worden," zegt Bobo. Vlug gaan ze weg.

vrolijke familie

5. Maar o, wat gaat dat moeilijk. Want er ligt zoveel sneeuw, en daar kun je nu eenmaal slecht in fietsen. Steeds moeilijker wordt het. „Pffff, wat is dat lastig, zeg!" zegt Krabbel. Want ze wordt er wel moe van!

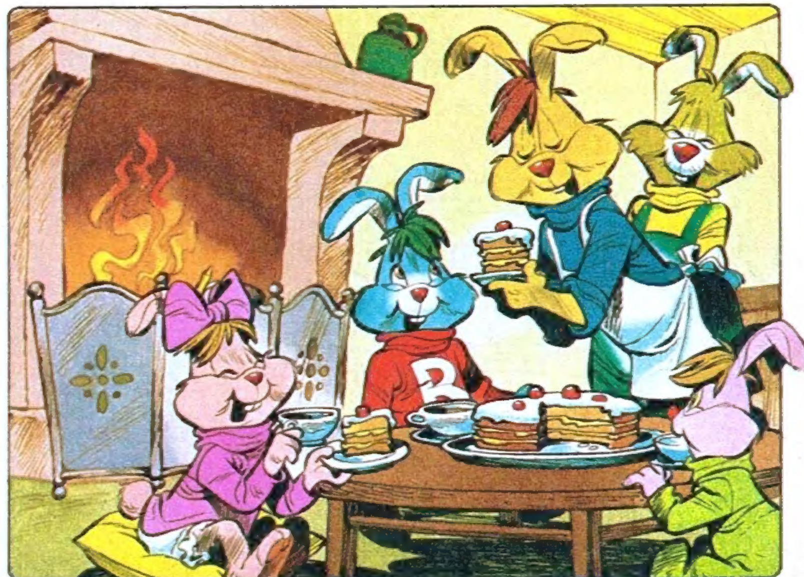
6. Het blijft maar sneeuwen. Maar dan weet Bobo iets. Kijk maar naar het plaatje. Hij draait de spatborden van zijn fietsje naar beneden. En hij doet dat ook bij Krabbels fietsje. Alleen Krabbel begrijpt het niet!

7. „Waarvoor doe je dat?" vraagt Krabbel. „Wacht maar af, je zult het zo zien," zegt Bobo. Wat is Bobo toch slim hè? „Daar gaan we!" roept Bobo.

8. En daar suizen de twee konijntjes naar beneden. Wat een plezier hebben ze. „Het lijkt net een echte slee!" roept Krabbel lachend. „Eigenlijk is het ook een slee!" roept Bobo terug. Tjonge, wat gaan ze hard! „Nu zijn we tenminste vlug thuis, want anders wordt mama ongerust," zegt Bobo. Zie je het op het plaatje?

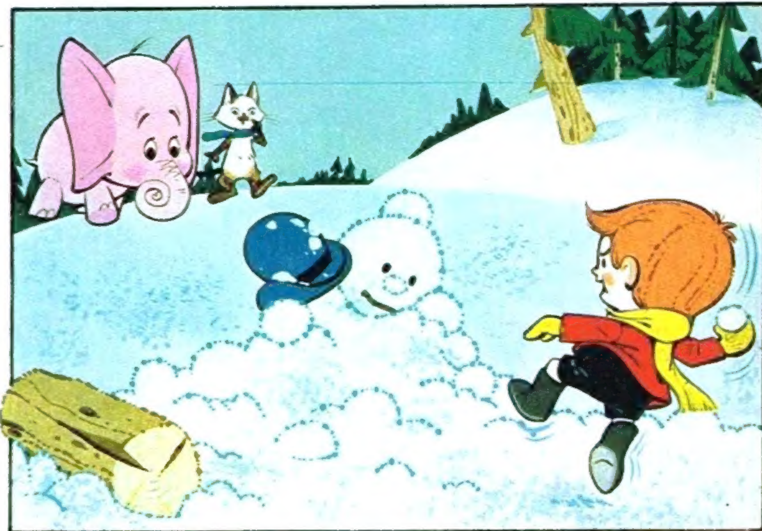

9. „Hallo, Bobo en Krabbel!" roept mama, als ze de twee konijntjes naar beneden ziet komen. Ze gaan vlug mee naar binnen. „Kijk eens, ik heb een taart gebakken en een vuurtje gestookt," zegt mama. „Mmmm," zegt Bobo. „Daar heb ik wel trek in." „En ik ook, want ik heb wel honger van die tocht gekregen," lacht Krabbel.

simmie het olifantje met de lange slurf

1. Het sneeuwt bij Simmie en Rongrong. Rongrong is daarom al vroeg naar het bos gegaan, om een hele mooie sneeuwpop voor Simmie te maken. Als hij klaar is gaat hij Simmie vlug halen. Maar wie staat daar?

2. Hansje, een jongetje dat vlakbij Simmie en Rongrong woont, en hun altijd plaagt. Wat doet Hansje? Hij gaat sneeuwballen gooien naar de pop, en die is nu helemaal stuk! Daar heb je Simmie en Rongrong.

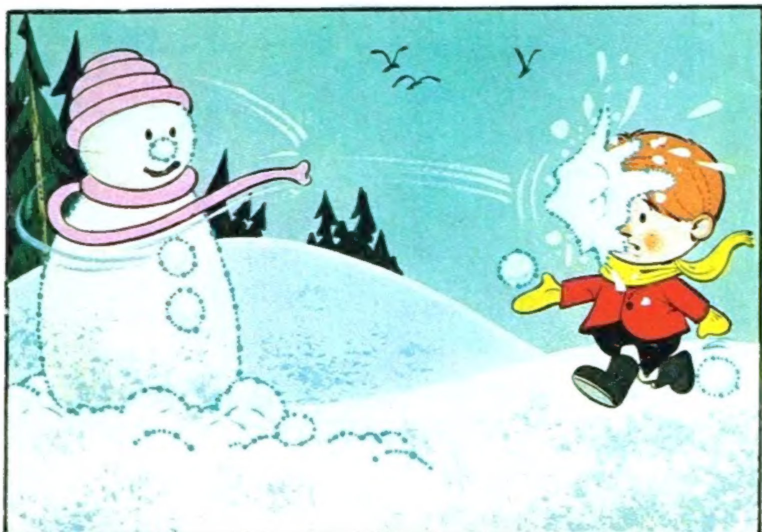
3. Wat is Rongrong verdrietig. „Ik wilde de pop net aan je laten zien," zegt hij. „Dat geeft niet, maar ik weet wat," zegt Simmie.

4. En wat doet Simmie. Hij maakt een nieuwe sneeuwpop en gaat er zelf achter zitten. Daar komt Hansje alweer aan.

5. „Ha!" roept Hansje. „Ik ga weer lekker sneeuwballen gooien!" Rongrong heeft zich verstopt en ziet alles. Wat moet hij lachen!

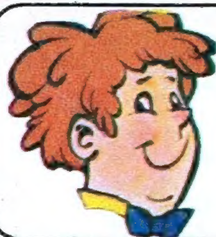
6. Maar wat gebeurt er nu? Hansje snapt er niets van. Iedere keer als hij een sneeuwbal gooit, krijgt hij er een terug. „Bah, brrr!" doet Hansje. „Hoe kan dat nu, een sneeuwpop kan toch niet bewegen?"

7. En dan PETSS!! Hansje krijgt nog een bal tegen zijn hoofd. Wat is Hansje nu boos, hij loopt vlug weg. En hij is nog bozer, als hij Simmie en Rongrong hoort lachen. Maar dat is zijn eigen schuld. Wat zullen Simmie en Rongrong volgende week weer beleven?

JOUW LIEVELINGSDIER

Bobbie de hond, ligt heerlijk in de tuin. Vind je niet dat hij er mooi uitziet? Hij lijkt wel van goud, hè? De drie vogeltjes kwetteren en vliegen om hem heen. Maar Bobbie doet niets, want hij vindt vogeltjes best leuk! Maar dan wordt Bobbie toch een beetje boos, want het ene vogeltje wil aan zijn kluif komen. Weet je wat Bobbie dan doet? Hij legt vlug zijn poot op de kluif, dan kan het vogeltje er niet meer bij. Slim van Bobbie, hè?

OOM STUNTEL

GAAT SNEEUW RUIMEN

1. Het heeft de hele nacht gesneeuwd, en als oom Stuntel 's morgens uit het raam kijkt, is alles wit. „Ik moet maar gauw eens gaan sneeuw ruimen, anders kan ik niet meer in de tuin lopen," zegt oom Stuntel.

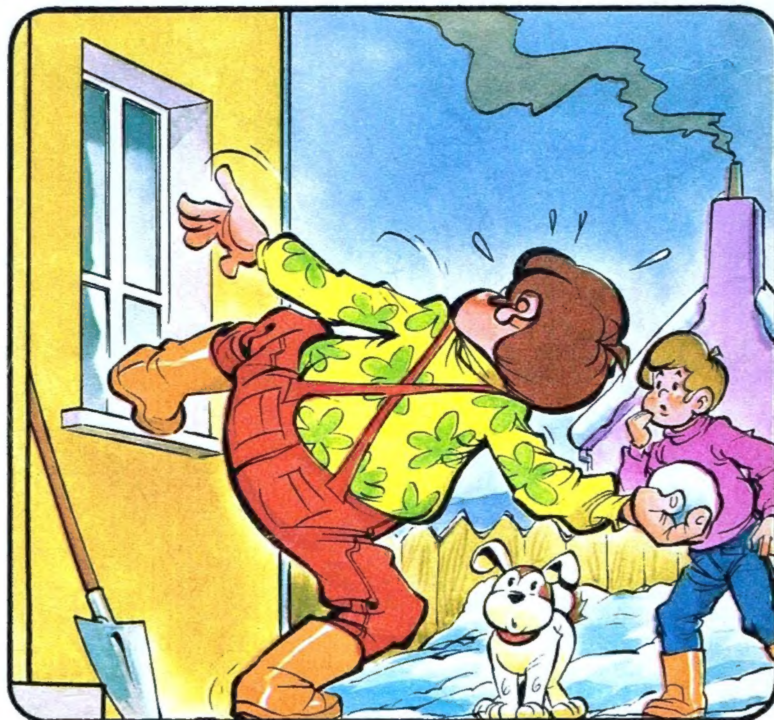
2. Oom Stuntel heeft net de bezem uit de schuur gehaald, of daar komt Heintje aan. „Ha, oom Stuntel. Ziet u wat een mooie sneeuwbal ik heb?" „Ja, maar ik heb geen tijd, kom maar helpen," zegt hij.

3. Heintje krijgt een schep en even later zijn oom Stuntel en Heintje druk aan het werk. Flap helpt natuurlijk niet mee, hij kijkt toe. „Waf, waf," blaft hij, dat betekent: „Netjes vegen hoor!"

4. Eindelijk zijn ze klaar. Alles is keurig schoon geworden. Nergens is meer een spoortje sneeuw te zien. „Hè, hè, wat een werk is dat, Hein!" zegt oom Stuntel. „Ja, ik heb het er warm van gekregen oom," zegt Heintje lachend. „Dan zal wat beweging ons goed doen, Hein," zegt oom Stuntel. „Sneeuwballen gooien."

5. Maar dan ziet oom Stuntel de sneeuwbal liggen, die Heintje in zijn hand had toen hij aankwam. „Zo, Hein. Ik zal je eens even wat laten zien. Deze sneeuwbal gooi ik over het huis." „Het is wel erg hoog, hoor oom," zegt Heintje. „Mij lukt toch alles," zegt oom Stuntel opschepperig.

6. En... ZOEF! Daar gaat de bal. Zie je op het plaatje waar de sneeuwbal terechtkomt? Ja, precies! Op het dak! En op het dak ligt nog een heleboel sneeuw. „Zie je wel Hein, als ik zeg dat ik iets kan, dan is dat ook zo," zegt oom Stuntel. Wat schept oom Stuntel toch altijd op, hè? „Ja," zegt Hein. „Het is u gelukt."

7. Oom Stuntel, en ook Heintje denken dat de sneeuwbal over het dak is gegooid. Maar dat is niet zo, zie je wel? De bal is op het dak blijven liggen! Maar nu gaat hij rollen, en hij wordt als maar groter en groter! Wie staat er onder het dak... oom Stuntel! Oom Stuntel merkt niets. Hij staat maar grapjes te verkopen.

8. En dan... ZOEFFFF! Zachtjes schuift de sneeuw naar beneden, en komt op het hoofd van oom Stuntel terecht. Heintje en Flap kunnen nog net op tijd wegspringen, maar oom Stuntel niet. „Brrrrr, mfff!" doet oom Stuntel. Wat schrikt die malle oom! Heintje en Flap moeten natuurlijk lachen, als ze die sneeuw zien.

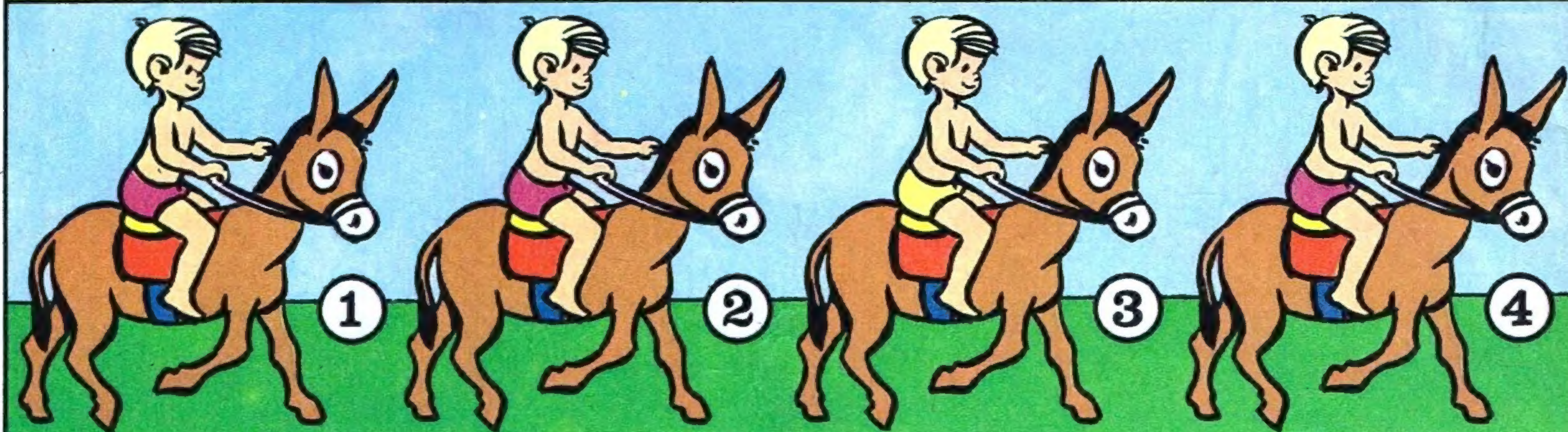

9. „Tjeempie, waar ben ik?" vraagt oom Stuntel. „Gewoon in de tuin, oom. Dit is de sneeuwbal, die volgens u over het dak was gevlogen," zegt Heintje lachend. „Bah, nu moet ik weer opnieuw sneeuw gaan ruimen," zegt oom Stuntel boos. „Ik help u wel hoor, oom. En daarna gaan we echt sneeuwballen gooien," lacht Hein.

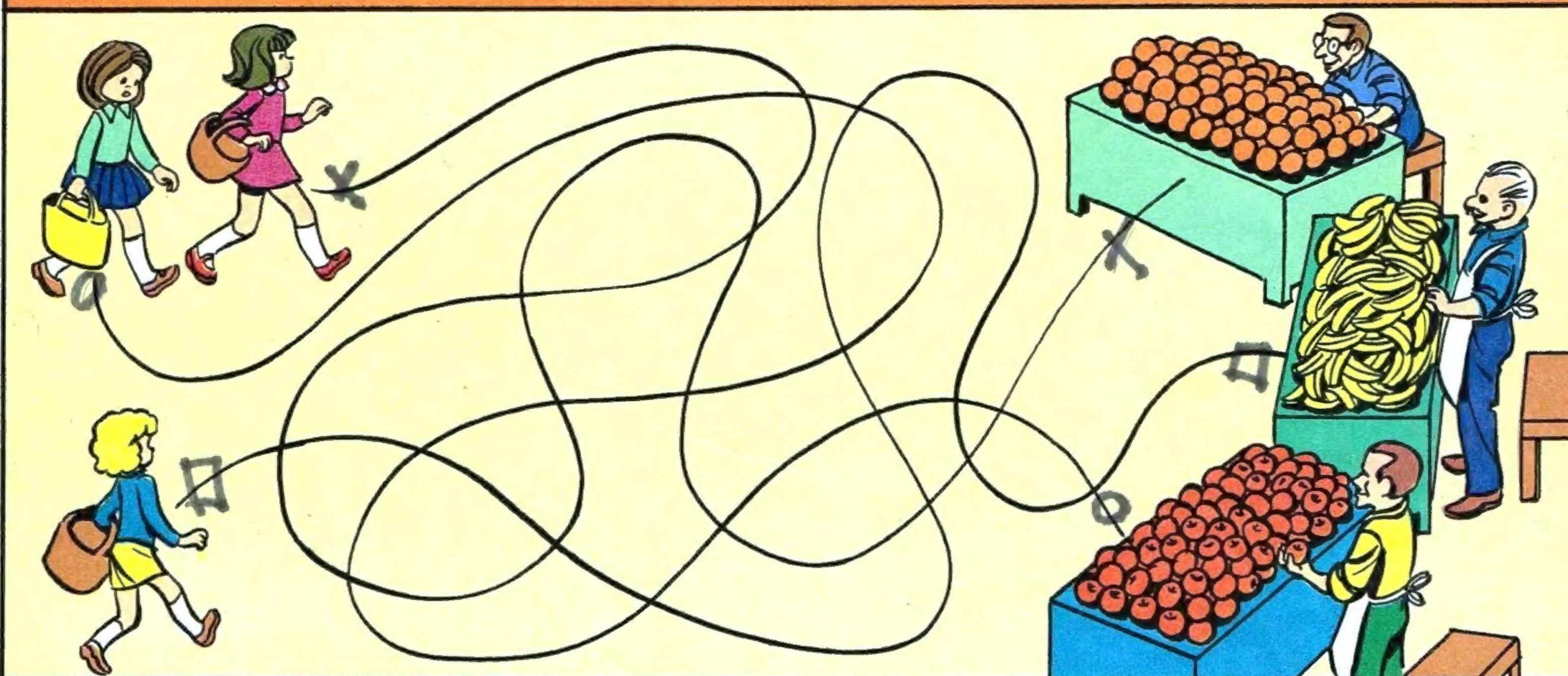

DE BOLLEBAASJES ZIJN WEER BEZIG!
De Bollebaasjes zijn naar het bos gegaan om hout te halen. Zie je de twee Bollebaasjes, die een touw om een hele dikke boomstam hebben gelegd, en hem zo omver proberen te trekken? Dat lukt natuurlijk niet, want je moet hem eerst doorzagen! Het Bollebaasvrouwtje doet weer zulke malle dingen, ze is aan het breien met twee boomtakken! Maar zie je waar ze op zit? „Au!" roept het Bollebaasje, dat een tak tegen zijn neus krijgt! Een ander Bollebaasje denkt, dat hij eens lekker van de taart kan snoepen, maar dat gaat niet door, want er valt allemaal zaagsel op de taart. O, o, wat een malle dingen gebeuren er weer!

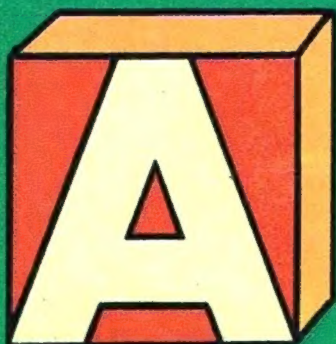
Naar de groenteman

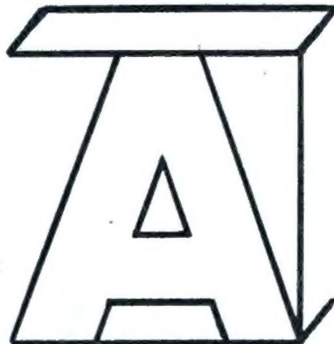
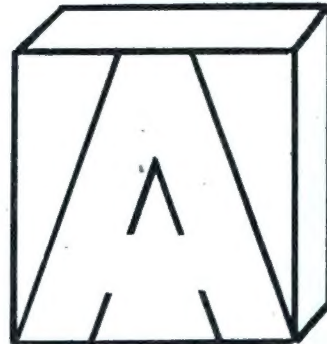

Vier jongetjes zijn aan het ezeltje-rijden. Een van de vier is een klein beetje anders, kun jij zien welke?

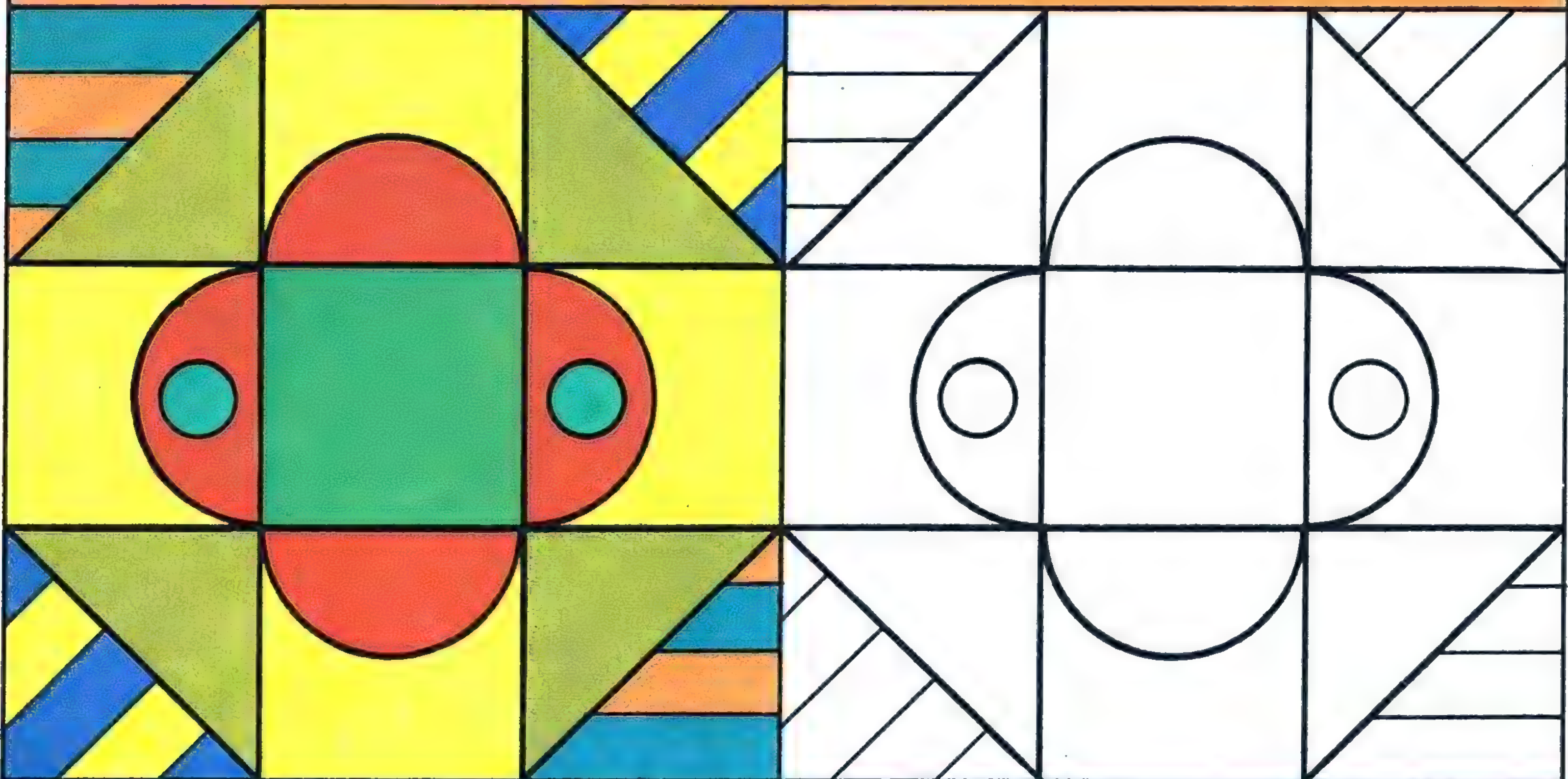
Als je met je vinger langs de lijntjes gaat, zie je wie van de musjes de appels, bananen of sinaasappels gaat kopen.

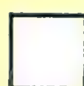
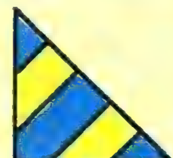

Kun je de tekeningen van deze drie letters afmaken, zodat ze er net zo uit gaan zien als de eerste letter? En weet je welke letter het is?

Bij de kangoeroes

Deze mooie figuurtjes mag je kleuren. Maar pas op, dat je niet over de lijntjes gaat, hoor!

Kijk op het bovenste plaatje en tel hoeveel van deze figuurtjes je ziet. Schrijf het antwoord in de hokjes ernaast.

Als je de stippeltjes met elkaar verbindt, zie je wat voor een dier het is, waar Paul en Marliesje naar kijken? Je mag hem daarna bruin kleuren.

De drie dwergjes

Drie dwergjes wonen in een heel, heel groot bos. Ze heten Flip, Frans en Hansje. Flip is het sterkste dwergje, en hij doet niets anders, dan de hele dag bomen zagen. Dat is een zwaar werkje, hoor! Frans helpt Flip altijd, hij brengt de stukken hout naar het dorpje, want daar gebruiken de mensen het om de kachel te laten branden. Hansje, het kleinste dwergje, blijft altijd thuis.

Hij houdt het huisje schoon en zorgt voor het eten. Hansje is een lief dwergje, maar hij is alleen ontzettend lui. Hij zit veel liever in het zonnetje, dan dat hij het huisje schoonmaakt. Op een dag komt er een heel oud vrouwtje naar het huisje van de drie dwergjes toe, en juist is Hansje het huisje aan het vegen. „Ik zie dat je aan het werk bent," zegt het oude vrouwtje, als ze de bezem ziet, die Hansje in zijn kleine dwergenhandje houdt. „Wat jij nodig hebt, is mijn boek met toverspreuken. Als je dan een spreuk hardop voorleest, doet de bezem al het werk."

Dat vindt Hansje natuurlijk een prachtig plannetje! „Wat leuk!" roept hij vrolijk. Hij koopt meteen het boek van het oude vrouwtje. Het oude vrouwtje is nog niet weg, of Hansje zoekt meteen een toverspreuk op. „Hokus, pokus, poem, ik wil dat de bezem het werk gaat doen," zegt hij vlug. Maar als Hansje naar de bezem kijkt, gebeurt er niets. De bezem staat nog steeds tegen de muur.

„Maar dat is gek, ik word steeds kleiner," zegt Hansje verschrikt. Dan kijkt Hansje naar zijn voetjes. „Tjeempie!" roept hij dan. „Ik word een poes!" Hij heeft ineens hele kleine witte voetjes gekregen. „Wat vreselijk, had ik nu dat malle boek maar niet gekocht," zegt Hansje. Want hij vindt het helemaal niet leuk. „Ik hoop maar dat Flip en Frans mij weer om kunnen toveren, want ik wil niet voor altijd een poes blijven. Hansje

rolt zich op en gaat voor het vuur liggen wachten tot Frits en Frans terugkomen van hun werk in het bos. „Hansje, we zijn thuis!" roept Frits, als ze de deur binnenlopen. „Wat vreemd," zegt Frans. „Het lijkt wel of Hansje niet thuis is!" „Kijk, daar ligt een poes voor het vuur!" roept Frits verbaasd uit. „En een boek met toverspreuken," zegt Frans. „Die malle Hansje

zal zichzelf toch niet veranderd hebben in een poes?" vraagt hij dan verbaasd aan Frits. Dan kijkt Frits naar Hansje. „Jij bent toch niet Hansje, hè?" vraagt hij. „Miauuw!" zegt Hansje dan. Hij strijkt met zijn kopje langs de benen van Frits. „Tjeempie, het is Hansje, maar hoe moeten we hem nu terugtoveren?" vraagt Frans. „Ik weet al wat," zegt Frits dan. „We zeggen de spreuk

gewoon andersom." „Hokus, pokus, poem, ik wil niet dat de bezem het werk gaat doen." En dan... FLOEP! Daar is Hansje gelukkig weer! „Poeh, wat ben ik blij dat ik weer een dwergje ben," zegt Hansje lachend. „En ik beloof dat ik niet meer in het zonnetje zal gaan zitten en altijd netjes het huisje zal schoonmaken en het eten zal koken." En dan gooit Frits het boek met de toverspreuken maar vlug weg. En Hansje was nooit, nooit meer lui!

GA JE MEE NAAR

1. Als Pukkie op een ochtend wakker wordt, zegt hij tegen zichzelf: „Vandaag wil ik iedereen helpen." Dan ziet hij Wanda. „Die kleren draag ik wel even voor je." „Wat aardig van je," zegt Wanda.

2. „Voorzichtig, hoor!" zegt Wanda nog. Maar het is al te laat. Arme Pukkie, hij struikelt over de loper, en alle pasgestreken bloesjes vallen op de grond! „Tjeempie, het spijt me zo," zegt Pukkie.

3. „Ik kan het veel beter zonder jouw hulp, ga maar vlug naar buiten," zegt Wanda boos. Dan gaat Pukkie maar, hij vindt het niet leuk. Wanda pakt alles op en gaat weer opnieuw strijken.

4. Later op de dag, ziet Pukkie meneer Bruin lopen. Meneer Bruin duwt een zware handkar, waarop allemaal tafels en stoelen liggen. „Meneer Bruin, zal ik de kar even voor u duwen?" vraagt Pukkie. „Nou, nou, dat vind ik heel aardig van je, Pukkie," zegt meneer Bruin vriendelijk. „Ik help vandaag iedereen, lacht Pukkie.

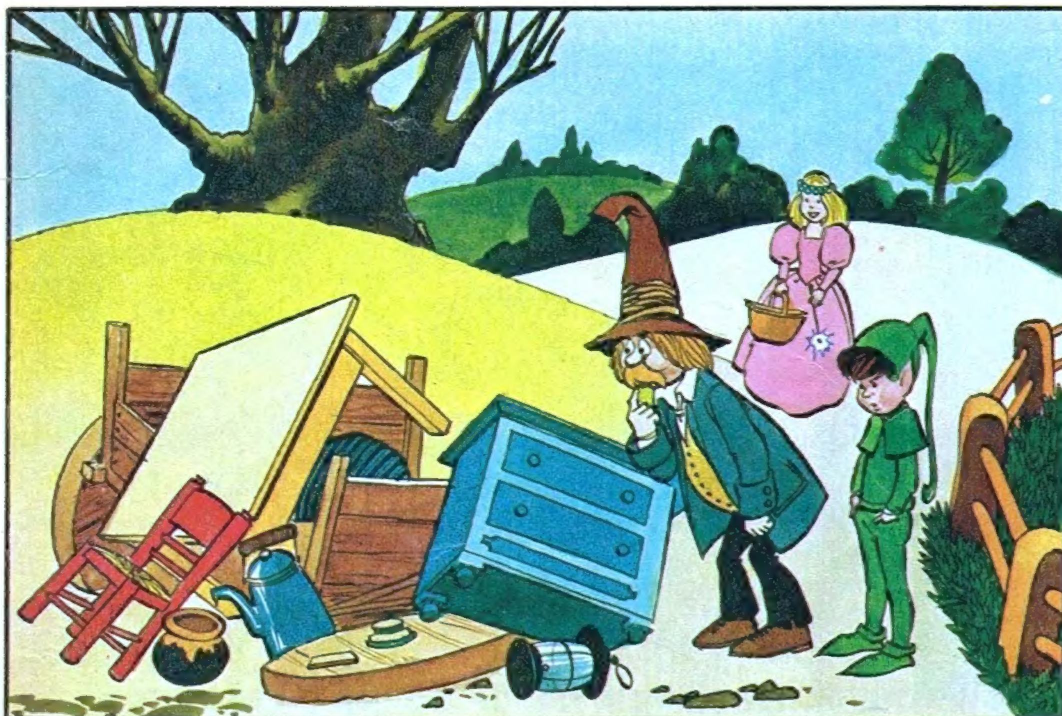
5. Meneer Bruin is net op weg naar het dorpje. „Doe je het wel voorzichtig, Pukkie. De kar is zwaar, hoor!" „Tuurlijk," zegt Pukkie. En daar gaat hij dan. Maar, Pukkie heeft weer pech, want op de weg ligt een steen en... de handkar botst ertegenaan en alle meubels vallen op de grond! Wat zielig voor Pukkie, hè?

Weekblad Bobo | Een uitgave van Oberon BV uitgeverij voor jeugd en sport Postbus 6003, Haarlem tel. 023-31.92.00

Losse nummers 80 cent; verkrijgbaar bij kiosk, boekhandel, supermarkt en warenhuis. **Abonnementen** 65 cent per week of f 8,45 per kwartaal (13 weken). Prijzen en condities buiten Nederland en België worden op aanvraag verstrekt. **Betalingen** Wie het blad per post ontvangt, krijgt voor de betaling een stortings/acceptgirokaart toegestuurd. Komt het blad via de bladenman/wederverkoper, dan kan de betaling (per week, maand of kwartaal) met hem worden geregeld. **Inlichtingen enz.** Voor postabonnees: Afdeling Postabonnementen Bobo, postbus 299, Haarlem; telefoon 023-31.92.00. Abonnees die het blad via de bladenman/wederverkoper ontvangen, kunnen zich wenden tot drie centra. Voor West-

SPROOKJESLAND?

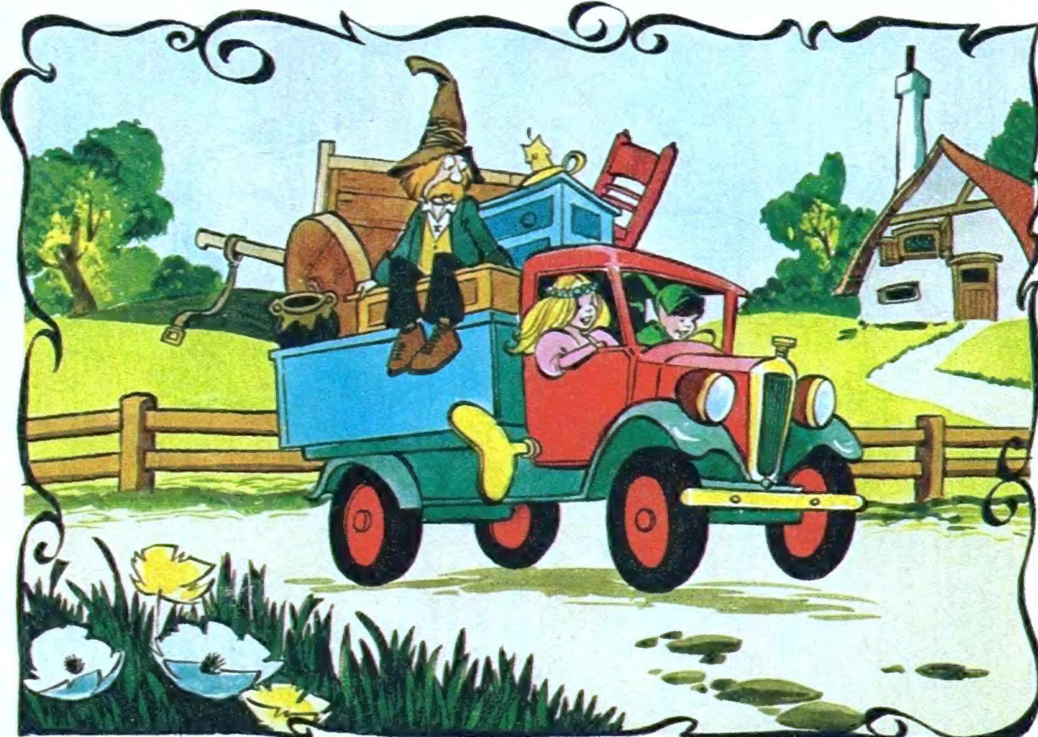

6. Wat een rommel geeft dat. „Ja, ik kon het echt niet helpen, meneer Bruin. Er lag een steen op de weg!" zegt Pukkie. „Natuurlijk Pukkie, dat weet ik wel, je hebt alleen pech gehad," zegt meneer Bruin.

„Maar hoe moeten we die meubeltjes naar huis krijgen?" vraagt meneer Bruin. Daar komt Wanda aangelopen. „Zo, Pukkie, heb je weer geholpen," zegt ze lachend. Pukkie steekt boos zijn handen in zijn zakken.

7. Maar dan begint hij te lachen. Uit zijn broekzak haalt Pukkie een klein vrachtwagentje. „Als jij dat groot tovert, Wanda, kunnen we de spullen van meneer Bruin wegbrengen," zegt Pukkie.

8. „Dat is een goed plannetje," zegt Wanda lachend. Ze zwaait met haar toverstokje. Er komen allemaal sterretjes te voorschijn, en even later is de auto groot geworden! „Dat is echte tovenarij!" zegt meneer Bruin.

9. Ze zetten alle tafels en stoelen in de vrachtauto. „Tjonge, tjonge, wat ben ik hier blij mee," zegt meneer Bruin. Hij gaat bij de meubels zitten. „Dan kan ik opletten dat er niets valt," zegt hij.

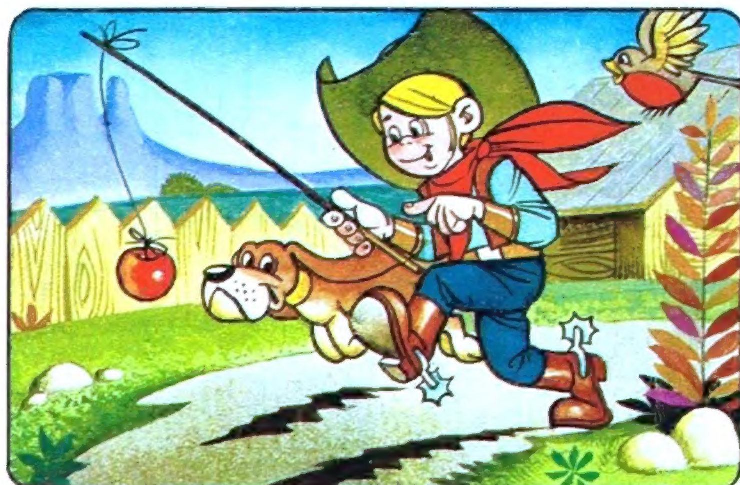
Pukkie windt de veer op, en daar gaan ze. „Nu heb ik toch geholpen," zegt Pukkie. „Ja," lacht Wanda, ik moet ook naar het dorp. Zo brengt Pukkie, Wanda en meneer Bruin naar het dorp.

en Midden-Nederland: Pampuslaan 104, Weesp (N.H.); telefoon 02940-13.656. Voor Noord- en Oost-Nederland: De Zuid Maten 3a, Beilen (Dr.); telefoon 05930-3141. Voor Zuid-Nederland: Ladonkseweg 15, Boxtel (N.Br.); telefoon 04116-3960. **Adreswijzigingen** Drie weken tevoren opgeven aan Afdeling Postabonnementen (zie Inlichtingen) of aan de bladenman/wederverkoper. **Advertenties** Admedia N.V., postbus 7902, Amsterdam; telefoon 020-44.37.44.
Verdeler voor België N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Jan Blockxstraat 7, 2000 Antwerpen; telefoon 03-38.23.80; postrekening nr. 83.405. Prijs per nummer 10 F. Verkrijgbaar bij de verkopers en in de boek- en dagbladhandel. **Agency for Canada** Dutch Magazine and Book Import Cy., Whitby. Artwork by Eurostudio, Milan.

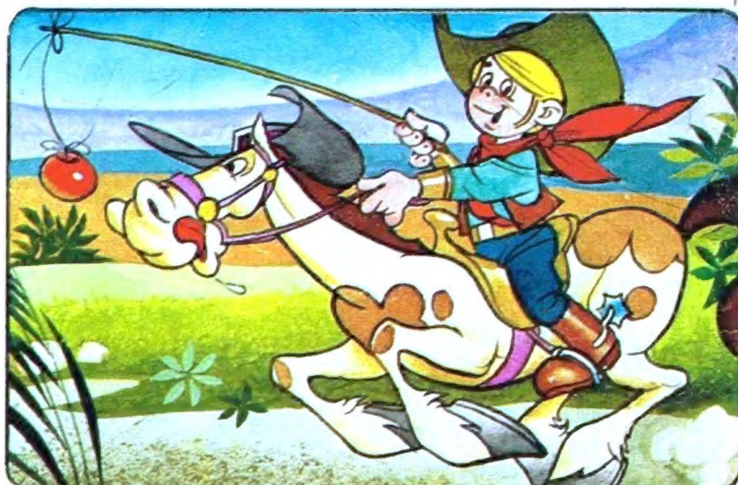

Jimmie de cowboy

1. Jimmy heeft zich netjes aangekleed, want hij gaat met zijn paard Appel naar de stad. Pietje het kleine vogeltje kijkt naar Jimmy. „Tjonge, wat ziet Jimmy er weer prachtig uit," zegt hij in zijn vogeltaaltje. Zie je Jimmy, wat heeft hij bij zich?

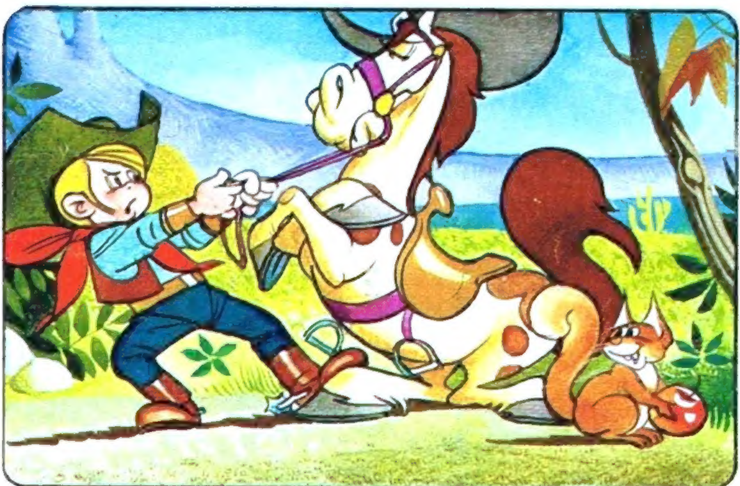

2. Jimmy heeft een appel aan zijn stok vastgebonden. Weet je waarom hij dat doet? Kijk maar eens goed naar het plaatje. Jimmy houdt de appel voor Appels neus, dan gaat hij harder lopen. Want je weet toch nog wel dat Appel dol op appels is!

3. Want Appel denkt steeds bij zichzelf: Als ik heel hard loop, kan ik de appel pakken en hem opeten. Maar dat lukt natuurlijk niet, want de appel kan niet dichterbij komen. Vind je dat geen slim plannetje van Jimmy? Alleen Appel vindt het niet zo leuk.

4. Het plannetje lukt. Maar dan gebeurt er iets naars. Opeens valt de appel, die aan een touwtje hangt, op de grond. En meteen stopt Appel met lopen. Want Appel denkt, lekker, nu heb ik de appel eindelijk. Maar zie je het eekhoorntje zitten?

5. Eekhoorntjes houden nu eenmaal erg veel van appels. Hij pakt met zijn kleine pootjes de appel op en loopt ermee weg. Intussen probeert Jimmy, Appel mee te krijgen. Maar Appel heeft geen zin meer. „Ik wil eerst een appel," moppert hij.

6. „Ik zal de appel wel even voor je halen." Meteen begint Jimmy te zoeken, en dan ziet hij het eekhoorntje weglopen met de appel. „Geef terug!" roept Jimmy. Maar het eekhoorntje is vlugger. Dan gaan Jimmy en Appel maar weer naar huis!